

06-09-2026 Η μιζέρια της αυτάρκειας

- Η σχέση ενός ανθρώπου με τον Χριστό είναι γαμική. Είναι εμπειρία αγάπης και χαράς γάμου. Δεν είναι δουλική τήρηση κάποιων εντολών, αλλά εμπειρία χαράς. Δεν είναι στέρηση ή άρνηση ζωής, αλλά κατάφαση ζωής.
- Η κυριότερος λόγος που είμαστε μακριά από τον Χριστό είναι η πολυπραγμοσύνη μας και η πεποίθησή μας ότι δεν Τον έχουμε ανάγκη και ότι θα περιορίσει την ελευθερία μας. Και πίσω από αυτά βρίσκεται η άρνησή μας να ασχοληθούμε σοβαρά με τον εαυτό μας, καθώς μας τρομάζει η ιδέα αυτή.
- Το μεγάλο μας λάθος είναι ότι την ερημιά που νιώθουμε προσπαθούμε να τη γεμίσουμε με πολλά και χαμηλής αξίας πράγματα, παραγκωνίζοντας τον Χριστό. Από προσκεκλημένοι σε γάμο γινόμαστε ψιλικατζήδες.
- Με τα πολλά που γεμίζουμε τη ζωή μας έχουμε νεκρώσει τις αισθήσεις μας. Γι' αυτό θα κριθούμε περισσότερο από τον Θεό, παρά για τις αμαρτίες μας.
- Πίσω από την οργή που εκδηλώνει ένας άνθρωπος προς κάποιον άλλον συχνά υπάρχει η υπαρξιακή του ενοχή ότι είναι σε λάθος δρόμο.
- Ο άνθρωπος που είναι σε λάθος δρόμο και που, εγκλωβισμένος καθώς είναι στη φιλαυτία του, δεν θέλει να μετανοήσει νιώθει ενοχή, που αρχικά την εκφράζει με οργή προς αυτόν που του θυμίζει την πτώση του.
- Οι ενοχές κάποιου που είναι σε λάθος δρόμο φανερώνουν άνθρωπο που δεν εμπιστεύεται την αγάπη του Θεού, αλλά μόνο τον εαυτό του. Γιατί, όταν υπάρχει εμπιστοσύνη στην αγάπη του Θεού, δεν υπάρχουν ενοχές.
- Η συμμετοχή μας στην Εκκλησία και ειδικότερα στη Θεία Λειτουργία έχει νόημα και φέρνει αποτέλεσμα, μόνο αν έχουμε πάρει την απόφαση να αλλάξουμε εκ βάθρων, συνειδητοποιώντας ότι ο Χριστός είναι η ζωή μας. Αν δεν γίνει αυτό, τότε ξοδεύουμε το κεφάλαιο της αγάπης του Θεού και της χάρης του Θεού.
- Αν βγούμε από τον εαυτό μας και εμπιστευτούμε την αγάπη του Θεού, το να είμαστε διαρκώς κοντά Του υπακούοντας την εντολή της αγάπης θα είναι για μας ελευθερία και ανάπαυση.